

er i saa høi Grad ufyldstgjørende og i mange Henseender saa varlende og ubestemt, at man godt kan begribe — uagtet det forekommer mig, at Forslagsstilleren tog det paa en Maade, som viste, at han ialfald i høi Grad misbilligede en saadan Optraeden — at de Myndigheder, hvem det ligger paa Hjerte at sørge for Sundhedsvæsenets Fremme med Hensyn til Vaccinationen, have maattet optræde saaledes, som de have optraadt, for at gjøre deres til at forebygge, at Lovforslaget bliver vedtaget saaledes, som det nu foreligger. Jeg sagde, at den hele Lovgivning om Vaccinationen er ufyldstgjørende, men jeg skal vogte mig for at trætte det høie Thing med at gennemgaae denne Lovgivning; den er heelt igjennem saaledes, at den aabner Veien for mange Undtagelser og reent stryger det bort, som dog maaskee nærmest kunde være den Grund, hvorpaa Garantien kunde bygges. Hvad vil det nemlig sige, at man har fastslaaet, at Directeurerne for Stiftelser skulle sørge for, at de Personer, der blive optagne som Lemmer i Stiftelserne — hvilke jo pleie at være i en Alder, hvori Vaccination ikke vil være synderlig fornøden, — og de vistnok ligeledes i Reglen meget alderstegne Personer, der nyde Understøttelse ude omkring, vaccineres? Med Hensyn til Skolerne undertager man netop Almue-skolerne, og det er kun Bestyrerne for de høiere Undervisningsanstalter, som ere ansvarlige for, at Vaccinationen har fundet Sted. Kort sagt, jeg troer, at disse Bestemmelser i Virkeligheden ikke have nogen praktisk Betydning, naar de Bedkommende ikke godvillig ville efterkomme dem. Man har sagt, at Skoleforordningerne sikkre Vaccinationens Udførelse, men mine Herrer, efterseer Skoleforordningerne af 1814 for Kjøbstæderne og for Landet; de indeholde slet ikke Noget, som betrygger for, at Vaccinationsbestemmelserne blive overholdte. Der er i Instructionen for Skolelærere en Bestemmelse, som gaanske vist gaar ud paa, at de skulle være opmærksomme paa, at Vaccinationsbestemmelserne blive overholdte; men videre gaar man heller ikke, og jeg forsikrer, at vil man tage hele Vaccinationslovgivningen i dens Detail, er den saaledes, at det er af største

Vigtighed, at man ikke for Dieblisset giver Slip paa noget af de Midler, man har til at kunne værne om dens Opfyldelse. Opgaven er derimod at sørge for, at der gives andre hensigtsmæssige Bestemmelser, hvorved man kan komme bort fra det, der nu gjælder, hvilket Forslagsstilleren med saa stor Kraft har betegnet som i sig selv urigtigt og forkasteligt. Det er fornødent, at der bliver givet andre Bestemmelser, og det vil deraf sees, at, i hvor høi Grad jeg end samstemmer med Forslagsstilleren i Henseende til det Punkt, han har gjort til Gjenstand for sit Lovforslag, er det for mig ligesaa klart, at dette Lovforslag ikke bør vedtages af Rigsdagen, ikke bør ophøies til Lov, for man ved Siden af alle de Hensyn, der skyldes det kirkelige Forhold, fyldestgjør de Hensyn, der skyldes de borgerlige Forhold, den store Vigtighed, den Interesse, som knytter sig til dem. Nu er Spørgsmaalet, paa hvilken Maade man da skal gjøre dette, hvor der er Tale om en Bestemmelse, som jeg tør haabe Alle dog i Grunden erkjende for at være noget aldeles Urimeligt, nemlig en Betingelse for Confirmation hentet fra Vaccination eller de naturlige Kopper. Mit forekommer det, at det vilde være heldigst, om den ærede Forslagsstiller vilde tage sit Forslag tilbage, saafremt Justitsministeren erklærede, at han var enig i, at det ikke fremdeles kunde have sit Forblivende ved Forordningen om Attest for Vaccination osv. som Betingelse for Confirmationen. Skulde den ærede Forslagsstiller ikke finde Anledning til at tage Forslaget tilbage, er der vistnok ikke nogen anden Veie at gaar end den, at Folkethinget selv maa tage under Overveielse, hvilke Bestemmelser der kunne træffes for at give det Værn, som man kommer til at svække ved at tage Lovforslaget tilfølg, og jeg har det Haab, at det ved Forhandling med den høitærede Justitsminister ikke vilde være nogen særdeles vanskelig Sag, navnlig ved Bistand af Erklæringer fra Sundhedscollegiet, hvilke det ikke vilde tage saa lang Tid at bringe tilstede, at komme til et Resultat, hvorved man traf den Bestemmelse, som Lovforslaget indeholder, men ved Siden deraf traf Bestemmelser, som gave fuldstændig Sikkerhed for, at man ikke gav